

ת"פ 40837/05/18 - מדינת ישראל נגד סליאור עמרם ביטון, מסגנאו טפרה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40837-05-18 מדינת ישראל נ' ביטון(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות תביעות ש"י
	המאשימה
	נגד
	1. סליאור עמרם ביטון (עציר)
	2. מסגנאו טפרה.
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד עידן גמליאלי

גזר דין - נאשם 2

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן , בכך שביום 8.5.2018 יצרה לקוחה קשר עם נאשם 1 באמצעות אפליקציית טלגרם וביקשה ממנו לקנות סם מסוג קנביס. באותן נסיבות תיאמו נאשם 1 והלקוחה כי הלקוחה תקנה 20 שקיות סם קנביס מסוג רפואי, כשכל אחת מכילה כ-10 גרם סם בעבור 19,000 ₪. הלקוחה מסרה לנאשם 1 את כתובת מקום המפגש במעלה אדומים, נאשם 1 דיווח לה כי הכין את הסחורה בשתי שקיות גדולות כשל אחת מהן מכילה 10 שקיות קטנות. השניים סיכמו כי הלקוחה תשלם 1,000 ₪ עבור המשלוח במונית. בשעה 20:00 לערך, עלו הנאשמים על מונית לכיוון כתובת מקום המפגש, נאשם 2 השתמש באפליקציית וויז בה הזין את כתובת מקום המפגש והנחה את נהג המונית להגיע ליד, תוך שבזמן הנסיעה נאשם 1 מתכתב עם הלקוחה. בשעה 22:30 לערך, הודיע נאשם 1 ללקוחה כי הגיע למקום המפגש והלקוחה ביקשה שיוציאו את אחת מהשקיות הגדולות החוצה כדי שתוכל לבחון את הסם טרם קנייתו. אז יצא נאשם 2 מהמונית, כשברשותו שקית נייר חומה ובתוכה 8 שקיות ניילון קטנות זהובות המכילות סך כולל של 69.70 גרם סם מסוכן מסוג קנאביס. הוא הניח את השקית בין השיחים בהנחיית הלקוחה, סמוך למקום המפגש. בשלב זה נעצרו הנאשמים - נאשם 1 בתוך המונית וברשותו 4 שקיות ניילון קטנות ובתוכן קנביס במשקל 27.74 גרם. במסגרת תיקון כתב האישום הודה הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

טיעונים לעונש

עמוד 1

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת יש להתחשב לחומרה בנסיבות המקרה ובעובדה שהנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו. מתחם הענישה צריך לנוע החל מ-6 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ולנוכח חומרת העבירה יש להטיל מאסר לריצוי בעבודות שירות למלא התקופה. המאשימה התנגדה לאי-הרשעה משום שלדעתה, חומרת העבירה בנסיבותיה, אינה מאפשרת זאת. ב"כ המאשימה היפנה לפסיקה, הן לעניין ענישה והן לעניין ההרשעה.

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק באימוץ המלצת שירות המבחן, הן לעניין אי-הרשעה והן לעניין השל"ץ וצו המבחן. הסניגור הדגיש את הנורמטיביות של הנאשם, את תפקודו התקין לכל אורך חייו, ואת התוצאה הבלתי מידתית שתתקבל, אילו יורשע הנאשם בדין, לנוכח היותו בתחילת דרכו בחייו הבוגרים ושאפיותיו ללמוד מקצוע ולעבוד. גם הסניגור הגיש פסיקה.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי מדובר בצעיר כבן 22, רווק, נעדר עבר פלילי, יליד אתיופיה המתגורר בבאר שבע. הוא שירת כחייל בשירות חובה, ועמד להשתחרר בתקופת מעצרו בתיק זה. במקביל לשירותו הצבאי, עבד הנאשם בחברת מזון. השירות גולל את קורותיו וקורות משפחתו של הנאשם. הוא גודל למעשה ע"י אמו יחד עם יתר אחיו על רקע גירושין מהאב, עמו לא נשמר הקשר. המשפחה עלתה לארץ כשהנאשם היה כבן 6 שנים. הוא השתלב בלימודים ללא קשיים וסיים 12 שנות לימוד. רק בסיום לימודיו אובחן כמי שסובל מלקות למידה. הוא השלים את שירותו הצבאי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הודה באופן חלקי במיוחס לו וטען כי היה עליו לברר טוב יותר את נסיבות הנסיעה עם חברו, ולקח אחריות על כך שלא עשה כן. לנאשם אין בעיות של שימוש לרעה בסמים או באלכוהול ובדיקות שתן שמסר במספר הזדמנויות העידו על ניקיון מסמים. שירות המבחן עמד על שיתוף הפעולה של הנאשם תחת צו פיקוח מעצרים שנועד בעיקרו, להקנות לו כלים תקינים לניהול חייו בהווה ובעתיד. שירות המבחן העריך כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי, השואב כוחות מבני משפחתו הקרובים, להם הוא דואג ולהם הוא קרוב. על רקע שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן ושמירתו על יציבות תעסוקתית, שירות המבחן סבר כי יש צורך בהמשך הכוונתו תחת צו פיקוח מעצרים במסגרת "פרוייקט יתד", וסבר כי נכון יהא להטיל עליו של"ץ בהיקף 140 שעות. שירות המבחן סבר כי אין מקום להרשיע את הנאשם בהיותו אדם נורמטיבי, בתחילת דרכו בחיים, בעל מוטיבציה רבה לשמור על אורח חיים נורמטיבי, כאשר השירות סבור כי הרשעתו עלולה לפגוע בסיכויי להיקלט במסגרות תעסוקה ולימודים בעתיד.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

הנאשם נשלח לממונה על עבודות שירות שיחווה דעתו לגבי התאמתו לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. נמצא כי הנאשם מתאים לריצוי עונש כזה החל מיום 5.2.2019, וזאת באולם הקונכיה בבאר שבע.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המונח - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המונח של שמירה על שלום הציבור ובריאותו מפני נגע הסמים, שאינו מבחין בין "סמים קלים" ל"סמים קשים", שתוצאות השימוש בהם וההתמכרות אליהם קשות, ארוכות טווח ורחבות היקף וחורגות מעניינו של אדם אחד, ונוגעות לכלל החברה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: הגם שגם על-פי כתב האישום חלקו של הנאשם שלפני קטן מחלקו של נאשם 1 הרי ברור מהנסיבות כי היה מודע היטב לטיב המעשים ולפסול שבהם, והוא היווה חוליה מבצעת בשרשרת העבירה המתוכננת שאף הוצאה לפועל, וסוכלה, בסופו של יום, בשל המעצר, ולא בשל חרטה; הנזק הנגרם מסמים ידוע, אך מכיוון שהעבירה סוכלה ולא הושלמה, הנזק שנגרם בפועל אינו רב; על-פניו, מהנסיבות עולה כי העבירה בוצעה בשל רצון בהשגת רווח כספי; מדובר בנאשם צעיר בתחילת דרכו בחיי הבוגרים, אך יחד עם זאת, אדם שהוטל עליו לשרת בצבא ועשה כן באופן מוצלח, וחזקה שידע את הפסול שבדברים.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה מלמד כי רמת ענישה עומדת על מאסר לריצוי בעבודות שירות עד עונש מאסר דו-ספרתי, אם כי בנסיבות חמורות ממקרו, כאשר בגדרי המתחם ניתן לקחת בחשבון גם עונש של "ל"ץ. מפנה לפסיקה הבאה, ממנה ניתן לגזור לקולא:

- א. רע"פ 2675/17 **ארצי נ' מ"י** (מיום 23.8.2017) שם דובר בהחזקת 5 ק"ג קנביס לאדם עם עבר פלילי. אושר מתחם ענישה שבין 8 ל-18 ח' מאסר ונגזרו 9 חודשי מאסר ו עונשים נלווים;
- ב. רע"פ 1830/16 **רקיבי נ' מ"י** (מיום 11.4.2016) שם דובר בהחזקת 2.3 ק"ג חשיש מוחלק לחבילות, אושר מתחם ענישה בין 6 ל-15 חודשי מאסר והעונש הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל;
- ג. רע"פ 8237/15 **בן זקן נ' מ"י** (מיום 2.12.2015) שם דובר בהחזקת 26 שתילי קנביס במשקל 8.4 ק"ג - **אושר מתחם שבין של"ץ ומאסר על תנאי ל-24 חודשים**, ונגזרו 7 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על של"ץ נרחב עד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

אשר לשאלת ההרשעה - בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון את הכללים בדבר שקילת אפשרות של אי-הרשעה. אפשרות זו תסכון אם טיב העבירה מאפשר זאת ואם הוכח כי הנזק שייגרם לנאשם מהרשעתו בדין יהיה משמעותי. לטעמי שני התנאים אינם מתקיימים בענייננו: **ראשית**, הגם שהעבירה בה הודה והורשע הנאשם היא החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הרי שהוא הודה גם בנסיבות ביצוע העבירה, המלמדות על כך שהייתה כוונה לסחור בסם - עובדה המקנה למעשים נופך של חומרה. ככלל, סחר בסמים, יקשה עד מאוד להגיע לתוצאה של אי-הרשעה, כאשר נגע הסמים כה קשה, ומצווה על בית המשפט להילחם בו. מפנה לרע"פ 5018/18 **בזגלו נ' מ"י** (מיום 21.10.2018), שם דן ביהמ"ש בבקשת רשות ערעור לבטל הרשעת אדם בעבירה דומה ובעבירות נוספות, ונמצא שאין זה ראוי לעשות כן (פסקה 9); **שנית**, אף תסקיר שירות המבחן אינו מלמד על נזק קונקרטי שייגרם לנאשם, החורג מהנזק הנלווה ברגיל להרשעתו של אדם. אין די בגילו הצעיר של הנאשם כדי להצדיק את אי-הרשעתו. על כן בקשה זו נדחת. פסק הדין אליו היפנה הסניגור ב-ע"פ (מחוזי ים) 33947-10-17 **מ"י נ' קרוקוצקי** (מיום 20.2.2018) אינו רלבנטי באשר נסיבותיו שונות, ושם דובר בתהליך שיקומי ארוך.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר, ועל-כן שליחתו לכלא תהא עונש בלתי מידתי בנסיבות העניין בהיעדר כל עבר פלילי; הרושם הוא כי הנאשם מהווה עוגן משמעותי למשפחתו ואף עבד לצורך פרנסת המשפחה גם במהלך חודשי שירותו האחרונים בצבא, כך ששליחתו למאסר תפגע הן בו והן במשפחתו. יצוין, כי במסגרת ההקלות בתנאי השחרור, הותר לו לצאת לעבוד; הנאשם שהה במעצר בין ה-16.5.2018 ל-8.5.2018 והיה נתון בתנאים מגבילים שהוקלו למעצר בית לילי במהלך חודש יולי השנה; הנאשם הודה במיוחס לו, גם אם הפחית ממעשיו, נטל אחריות לפני בית המשפט ושיתף פעולה עם שירות המבחן לכל אורך ההליך המשפטי; הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי עד לאירוע נשוא כתב האישום, שירת בצבא ותרם בכך למדינה ולביטחונה; הנאשם נעדר עבר פלילי.

המיקום במתחם - בנסיבות העניין, ומשאין שיקולים לחריגה ממתחם הענישה שקבעתי לרבות בשאלת ההרשעה, יש מקום למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 250 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 17.2.2019 ב"ח"י אדם" על-פי התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. **הובהר לנאשם כי אי-שיתוף פעולה עם שירות המבחן וגורמי השל"ץ עלול להביא להפקעת השל"ץ ולגזירת העונש מחדש;**

ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים בתוך שנתיים מהיום;

ג. 3 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת שימוש עצמי בסמים ו/או החזקת כלים לשימוש עצמי בתוך שנתיים מהיום;

ד. קנס בסך 2,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 17.2.2019, או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מההפקדה בתיק המ"י 20436-05-18 במסגרתו שוחרר הנאשם, וככל שתיוותר יתרת חוב, היא תשולם במלואה עד למועד שקבעתי, שאחרת יישא הסכום הפרשי ריבית פיגורים כחוק מיום מתן גזר הדין ועד לתשלום בפועל.

ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים במשך שנתיים מהיום או 10 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס. **על הנאשם לחתום על ההתחייבות במזכירות בתום הדיון.**

ו. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים מהיום, במסגרתו על הנאשם לשותף פעולה עם שירות המבחן, **תוך שמובהר לו כי אי-שיתוף פעולה במהלך תקופת המבחן עלולה להביא לפתיחה מחדש של שאלת העונש וגזירה מחדש של העונש, לרבות אפשרות הטלת עונש מאסר.**

הערה לסיום: מצד אחד, הדין מחייב הרשעה בנסיבות העניין. מצד שני, תחושת האישית היא, שיש מקום לתת משקל

לנסיבותיו של הנאשם, היותו אדם נורמטיבי ותורם לחברה, ולאפשר לו הזדמנות להתחיל בחיים חדשים כאילו פתח דף חדש ו"לוח חלק". שיקוליו של בית המשפט כפופים לדין בכל הנוגע לשאלת ההרשעה - ועליהם עמדתי בגזר הדין והגעתי לתוצאה אליה הגעתי. לעומת זאת, שיקוליו של הגורם המוסמך, דהיינו נשיא המדינה - בכל הנוגע לשאלת הרשעה או ביטולה במסגרת הליך חנינה או המתקת עונש - הם שיקולים אחרים, והם אינם כפופים לדין. על-כן, פתוחה הדרך לפני הנאשם לנסות ולשנות את התוצאה של הרשעה, גם בדרך זו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח טבת תשע"ט, 26 דצמבר 2018, במעמד הנוכחים.